

KARÁCSONY UTÁNI II. VASÁRNAP A év

1– 4 oldal

Olv.: Sir 24,1-4.12-15 – Ef 1,3-6.15-18 – Jn 1,1-18

Az isteni Ige

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek! Sajátos helye van a keresztény ünnepkörben ennek a mai vasárnapnak. Üzenetével visszanyúlik karácsonyra, - megjelent üdvözítő Istenünk jósága és emberszeretete - és előremutat vízkereszt ünnepére, amikor azt állítjuk a középpontba, hogy: Isten mindenkié! A két irány között sajátos üzenete van a mai ünnepnek.

***Ezen a szentmisén kérjük Európa vezetői számára,
minden nép számára az isteni bölcsességet!***

Ne feledkezzünk meg arról, amikor önvizsgálattal kezdjük ezt a szentmisét, hogy Jézus Emberré lett és mindenben hasonlónak lett hozzánk, a bűnt kivéve, mert a bűn nem tartozik az emberi természethez. Talán kevésszer gondolunk erre. Az emberi természetet az Isten jóra hajlónak, az értelmét világosnak teremtette! Az, hogy az akaratunk rosszra hajló lett, az értelmünk elhomályosult, nem tartozik a természetünkhöz. Ez baleset, ránk szakadt, ezért okunk van arra, hogy ma visszatekintve és előretekintve elgondolkodjunk büntetésünkön.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Ma azért imádkozunk ebben a szentmisében, hogy Európa térjen észhez! Európa népei térjenek vissza az Istenhez, hiszen ő a világosság. Lehet, hogy jobban szeretjük a sötétséget, mint a világosságot, de az élet világosság! Ha élni akarunk, akkor oda kell fordulni az Igéhez, aki a világ világossága, azért jött, hogy eloszlassa a világ sötétségét. Megajándékozzon bennünket a világossággal, ami az élet ígérete!

***Jézus azért lett Emberré, hogy eloszlassa a sötétséget!
Megtanítsa a bölcs életvezetésre minket
és elvezessen a bölcsesség titkába!***

Ma ezzel a titokkal szembesülünk: Jézus elűzte a kizárólagosság sötétségét azzal a kijelentéssel, hogy Isten minden embert szeret! A kizárólagosság egyesek igazságáról szól. Akkor is így volt, amikor Jézus elérkezett közénk és ma is így van. Csak ma megfélemlítettünk arról, hogy Jézus ma is velünk van! Szenvedünk a kizárólagosság sötétségében.

Az intolerancia sötétsége

Mindig megmondják nekünk és el is akarják hitetni velünk, hogy éppen kinek van igaza, a többieknek ehhez hozzászólása se lehet. Jézus azért jött, hogy eloszlassa az intolerancia sötétségét, mert az a kor intoleráns volt.

A zsidók nem tolerálták a pogányokat, mert a pogányok nem ismerték az igaz Istent.

A görögök nem tolerálták a barbárokat, mert szerintük a barbárok tudatlanok.

A római hatalom nem tolerálta a zsidókat, mert azt tartotta, hogy a zsidók fanatikusok.

Változott a világ? Ez a világ is, amelyben élünk, intoleráns.

A hívek nem tolerálják a pogányokat, mert azok nincsenek az igaz Isten ismeretében. Arról mi már megfeledkezünk, hogy istenismeretünkben mi lepasszoltunk. Bocsánat, hogy ezt így mondom, - tudatlanok vagyunk, engedtünk a világ kísértésének.

A tanultak intoleránsak a tudatlanokkal, mert kevés azoknak a tudása. A világ beszél a tudásról, az ismeretek halmozásáról és nem tud mit kezdeni a tudatlanokkal.

A politikai hatalom intoleráns a vallásosokkal, elválasztották az államot az Egyháztól. Az e világi hatalom a mindent megmondó, a hívők fanatikusak, fundamentalisták.

Jézus azért jött, hogy az intoleranciát, az ebből származó sötétséget eloszlassa!

Jézus válasza:

Isten minden embert gyermekeként fogad és szeret!

Isten szemében minden ember egyforma!

Bölcs életvezetésre törekvés

A nagy népek mindig is keresték, hogy mi a bölcsesség. Sajátos, ha kicsit is foglalkozunk ezzel a törekvéssel, hogy a nagy népek esetében az okos viselkedés, az okos magatartás jelenti a bölcsességet, amely a világban az ember boldogulását segíti. Az Isten nélküli világ bölcsessége a boldogulást helyezi a középpontba. Hol van a boldogság? Ezért kell továbblépnünk, ha valamit meg akarunk sejteni a bölcsesség titkából.

Az Ószövetség világa

Az Ószövetség még beszél emberi bölcsességről és isteni bölcsességről. Valójában az Ószövetség csak egy esetet tud említeni, ***Salamon bölcsességét***. Salamont azért mondja bölcsnek, mert nem boldogulni akart, hanem fölismerte a királyi bölcsességet, a vezető bölcsességét és bölcs szívet kért az Istentől, hogy méltó legyen a népét előre vivő útra segíteni.

Ha elkezdjük jobban vizsgálni Salamon bölcsességét, akkor Salamon imádságának a gyümölcse ez a bölcsesség. Salamon imádkozott ezért és az Isten megajándékozta a királyi bölcsességgel. Valójában a bölcsesség az Ószövetség gondolkodásában isteni:

Isten a bölcs!

***Isten az, aki értelmes szívet ad az embernek,
hogy meg tudja különböztetni a jót a rossztól!***

Az isteni bölcsesség ebben jelentkezik. Az Ószövetség népének világában a bölcsesség alapja a törvény. Ezért áradoznak a zsidók, van-e még egy ekkora nép, amely a bölcsesség birtokában van, mint a miénk. Miért? Azért, mert a zsidók ismerték a törvényt. Akinek van törvénye, annak vannak olyan igazságai, amelyek segítségére vannak az embernek abban, hogy meg tudja különböztetni a rosszat a jótól. Sajnos a modern világ a zsidók világát is elvetette, mert elvetette a törvényt. Akinek nincs isteni törvénye, az éppen azt tartja jónak, ami az ő javát, az ő érdekét szolgálja. Azt tartja rossznak, ami ezzel szembe megy.

Az Újszövetség világa

Az Újszövetség gondolkodása egészen más a bölcsességről, még inkább megtanít bennünket a bölcs életvezetésre! Jézus maga mondja, hogy a törvény nem üdvözít. Jézus elhozza a zsidók törvényvilágába az Isten bölcsességét! A bölcsesség teljessége, az isteni bölcsesség nagysága Jézus Krisztusban jelenik meg ebben a világban, ő nyilatkoztatja ki!

Az Újszövetség világa beszél a világ bölcsességéről és beszél a keresztény bölcsességről.

***A világ bölcsessége félreismerte az Istent!
Ebben a nagy hibájában, tévedésében megőrült az ember
és megölte az Istent, keresztre feszítette!***

A keresztény bölcsesség

Isten nem ért egyet a világ bölcsességével, az ember örültségével és elhatározta, hogy a kereszt botrányával menti meg a világot, menti meg az embert! Félre lehet ismerni az Istent, ez a világ tragédiája!

***A világot csak Jézus követői mentik meg,
akik meg tudják jeleníteni a keresztény bölcsességet ebben a világban!
Azt jelenti, hogy az Isten szeretete élteti a világot!
A mi egymás iránti szeretetünk hordozza a világot!***

Ennek híján van a világ, mi ebből a világból kikoptunk valószínűleg azért,
mert a keresztény bölcsesség próbára tesz bennünket is.

Isten azt akarja velünk tudatosítani, hogy a világ bölcsességéről le kell mondani! Mit keresünk abban a világban, amely istenellenes? Hogyan tudunk élni olyan világban, amely kiűzte világából az Istent? A keresztény bölcsesség, - ha így tetszik - az igazi bölcsesség paradox módon, különös, szokatlan módon jelenik meg ebben a világban. Úgy tetszett neked Atyám, hogy kinyilatkoztattad a kicsinyeknek, nem az okosoknak, nem a nagyoknak, akik a világ bölcsességével bírtak. A kicsiknek! Úgy tetszett neked Atyám!

A mi emberi újjászületésünk, ennek következtében a világ újjászületése csak úgy történik, hogy mi keresztre feszítettünk a világ bölcsességének, amely istenellenes. Annak a világnak keresztjére feszülünk, amely világ csak a maga javát, a maga érdekét nézi, a maga boldogulását. A mi újjászületésünk azt jelenti, hogy a mi életünkben nem az önös érdekünk uralkodik. Ez a bűn, amikor az ember csak magára gondol. Ha ennek meghalunk, akkor új emberré leszünk, új életre születünk, mert már nem az önös érdek uralja az életünket, - egyéni életünket és a világ életét – hanem a Lélek, a bölcsesség! Ami azt jelenti: elűztük a sötétséget!

A mai vasárnapon a bölcsességről gondolkodunk, erre szólítottak föl a szentírási idézetek is bennünket. Hogyan tovább? Hogyan tovább Európában? Ma élet-halál kérdése ez! A Szentírás azt ajánlja, hogy a világ bölcsességét ki kell dobni a gondolatainkból, mert istenellenesek és a csak magára gondoló világ is életellenes.

***Jézus itt van, eloszlatta a sötétséget!
Akik befogadták Őt, a világosságot fogadták be, az új életet!***

Jézus eloszlatta a kétely sötétségét, a kétségbeesés sötétségét, a halál sötétségét. Tele vagyunk kétségekkel, hol lakik az Isten? A világ gondolkodása olyan árnyékolt világ, amibe nem lát bele az ember, vagy Isten olyan fényességben lakozik, amit az emberi szemünk nem bír el. Jézus eloszlatja ezeket a kétségeket, amikor azt mondja, hogy ***Isten a szeretet! Isten a gondviselő jószág! Tudjuk? Élünk belőle?*** Jézus eloszlatta a kételkedés sötétségét. Tele vagyunk kételkedéssel, nyugtalanok vagyunk, békétlenek vagyunk, nem érezzük jól magunkat a világban. Ha csak a boldogulásra gondolunk, akkor minden jobb, mint valaha is volt.

Ki vezet ki bennünket ebből a világból, amely a világi bölcsesség világa, ahol az ember egyéni érdeke ural el mindent? Azt hallottuk, hogy Keresztelő János hirdette a bűnbánat

kereszttségét, kivezette őt a bűnbánat. Jézus Lélekben, Lélekkel kereszstel meg bennünket, új életet ajándékoz ez által. Kivezető út e nélkül? Szenvedünk és gyötrődünk egymástól, mert mindenki a maga javát keresi. A halál sötétsége. Félünk a haláltól. Mi lesz utána? Jézus válasza: Az emberi élet egy sín pályán fut - sajátos képpel fejezem ezt ki – és a halál a váltó. Másképpen megy tovább az élet. Erről van szó!

***Jézus szenvedésével, halálával és feltámadásával megadta a választ!
Ezt a választ, ezt az igazságot életünk igazságává kell tenni,
különben a semmibe fut az életünk!***

***Jézus Krisztus Emberré lett!
A Világosság a világba jött,
hogy eloszlassa a világ sötétségét!
A Világosság a bölcsesség!
Ez Isten nagy ajándéka!
Jézus Krisztus műve, életével pecsételte meg!
Ebből élni lehet!
A kérdés: akarunk-e ebből élni?***

+ A M E N +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Holnap Vízkereszt ünnepe van, arról szól: Isten mindenkié! Nem csak azoké, akik már eltaláltak Isten közösségébe, az Egyházba, a keresztények közösségébe, hanem mindenkié! Ez nagyon fontos ünnep a keresztények életében, mert azt az igazságot mélyíti el bennünk, hogy Isten üzenetét nekünk keresztényeknek kell elvinni az emberekhez!

Örülök annak, hogy a holnapi nap munkanap, mert amikor már nem munkanapon ünnepelünk, akkor ezt még a keresztények is totál félreértik. A keresztények legtöbbje számára a munkaszüneti nap azt jelenti, hogy egy napra elköszönünk az Istentől. Visszaemlékezem a kommunista évtizedekre, amikor a villamos tele volt emberekkel és templom előtt ment el, szinte nem volt olyan ember, aki ne vetett volna keresztet, a férfiak nem emelték volna meg a sapkájukat, vagy a kalapjukat. Hol vagyunk ettől?

Azokban az évtizedekben, – szabad szombat sem volt - amikor egyházi ünnepek voltak, akkor nem fértünk be a templomokba, mert csak este munka után tudtak eljönni az emberek. Akkor még el tudtak jönni! Ma már úgy elfáradnak, hogy fölmentik magukat. Nagyon szeretném kérni, hogy senki ne mentse föl magát, mert a holnapi nap parancsolt ünnep, bár nem szeretem így mondani. Már beszéltem azokról az asszonyokról, amikor egyikük azt mondta: Mi azért jövünk ide, hogy kibírjuk a hétköznapiakat, nem azért, mert a vasárnap parancs.

Szeretettel hívom fel a Testvérek figyelmét, hogy holnap, ha dolgoznak is a munkahelyen, ne feledkezzenek meg erről az ünnepről. Legyen erre idejük most, amikor már az alapokat szedik ki a kereszténység talpa alól. ***Kápolnánkban 6-án este 1/2 6 órakor lesz a szentmise.***

***Ne hagyjuk el az Istent
és önmagunkat se!***